

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četvrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „posojilnicah“ se plačuje za navadno tristo-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tolpakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kromč“ na starem trgu in v menski ulici ter v Trstu, via Cassana, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravištvu.

„Goriška ljudska posojilnica“

imela je pretekli ponedeljek 5. aprila svoj letošnji redni občni zbor. Ob 11. uri predpoludne zbrali so se društveniki v pisarni dr. viteza Tonklija v tolikem številu, da je bilo mogoče kaj zborovati; zastopanih je bilo 165 deležev, in sicer 11 po pooblastilih, vsi drugi po svojih lastnikih. Predsednik dr. Nikolaj Tonkli naznanil, da je zastopanih nad tretjino deležev, med tem ko pravila zahtevajo k sklepčnosti zbora le deseti njih del, ter odpre zborovanje. Najprej pozdravi navzoče z lepimi besedami; omeni v kratkih potezih društveno usodo preteklega leta ter se zahvali gospodom, ki so z njim sodelovali v prospeh tega človekoljubnega zavoda. Na to dobi besedo društveni tajnik Iv. Berbuč, ki prebere letno odobrovo poročilo, po njem sestavljeno. Zbor vzame poročilo na znanje in je potrdil brez razgovora. Iz njega se spozna, da ravnateljstvo je moralo nastopiti proti enemu dolžniku sodnijsko pot.

Za njim pride na vrsto odbornik Fr. Ferfila, ki prebere društvenikom račun preteklega leta ter jim predloži bilanco v potrjenje. Iz računa je razvidno, da posojilnica je imela konec leta 1885 glavnico v deležih 4140 gl., med tem ko je ta znašala konec leta 1884 le 2735 gl.; narasla je torej v preteklem letu za 1405 gl. Hranilnica imela je koncem leta 1884 vložnega denarja 3846 gl., koncem l. 1885 pa 5786 gl. 63 kr., tako da se pokaže prirastek za 1940 gl. 63 kr. Posojila, katera je posojilnica dala l. 1884, znašala so 6765 gl., leta 1885 pa 10.769 gl., torej za 4004 gl. več nego posojanje leto. Napredovala je torej posojilnica na vsako stran, in sicer precej dobro, ako pomislimo, da prvi račun, ki se je potrdil pri občnem zboru 16. marca 1885, je obsegal pol-drugo leto ali dobo 18 mesecev. Ves promet znašal je leta 1885 16.000 gl.

Čistega dobička bilo je leta 1885 po odbitih vseh stroških in vseh predplačih 281 gl. Po pravih spada 10% čistega dobička rezervnemu zalogu, 50% ravnateljstvu za njegov trud, drugo razdeli se med društvenike kot deležina (dividenda) ali pa se obrne v druge namene po sklepu občnega zbora. Ravnateljstvo je predlagalo, naj se določi dividenda za l. 1885 s 50% od vloženih deležev, ravnateljstvu naj se odda pestavni delež in vse drugo (okolo 350% čistega dohodka) naj se dene v rezervni zalog, iz katerega se bodo plačevale morebitne zgube. Občni zbor je ta predlog sprejel, in zdaj šteje rezervni zalog užo nad 200 gl.

LISTEK.

HRMISKE CESTE

po Vipavski dolini in po Krasu
Dalje.

Predno poskusimo natančno določiti tleto gore omenjenih postaj, bodi v obče opomnjeno, da so Rimljani zidali ceste najbolj za vojaške ceste in da torej neso gledali toliko na složnost cest, kakor na kratkost in na možnost najhitrejšega pomikanja. Kakor Turki po Bosni in Hercegovini, tako so zidali tudi Rimljani ceste, ki so šle kar naravnost in se neso zivale v ovinkih, tudi po strmejših brdih ne. Zato pa so morali poiskati vedno najnižje prehode in take obronke, ki se počasi in enakomerno spuščajo k dolinam. Zato se mora pri zasledovanju pravca rimskih cest vedno najkrajša črta iskati.

Kratek, naravnostni smer pa so dali našim cestam brakovne šle le Rimljani. Znano je, da so cesarji August, Hadrian in Septimius Severus (kakor tudi njegov sin Caracalla) vojniške ceste popravili in zelo zboljšali. Na nekem nadpisnem kamenu v Akvileji se čita, da je dal „cesar (Hadrian) po svojih mladih vojakih nove italške legije (ime je dobila od Italike, rodnega mesta Hadrijanovega) popraviti in utrditi stare, razpadajoče ceste od mest-

Pri razpravi letnega računa pral je društvenik Fr. Leban iz Črnič, ali skrbi ravnateljstvo za to, da se denar vedno le varno nalaga oziroma izposojuje, ter kakih sredstev in pripomočkov se poslužuje v to. Predsednik dr. N. Tonkli odgovori, da ravnateljstvu je bila vedno glavna skrb, prirediti se, ali so osebe, ki se oglašajo za posojila, zanesljive, in ali so poroki, katere naznanjajo, vredni, da se jim zaupa, ter da je ravnateljstvo iz tega namena, ako ni osebno poznalo prosilcev za posojila in njih porokov, skušalo dobiti vestna poročila o teh osebah in njih razmorah od duhovščine, županov in drugih zaupnih mož, da je pa pri vsem tem mogoče, da bi bilo prej ali kasnej pri katerem dolžniku kaj zgube, ki se bo morala pokriti z rezervnim zalogom. Neki društvenik je omenil, da mu je znan slučaj, ko niti upnik niti porok nista mogla dati dovoljnega poročstva, da bi se moglo od njih iztirjati posojilo tudi po sodnijski poti, a vendar da se jima je denar izposodil. Ker dotičnik pri javnem zboru ni povedal imen onih oseb, katere je mislil, ni mu ravnateljstvo odgovarjalo. Predsednik je le zatrdil, da društvo dela v prvi vrsti na osebni kredit in da dotični upnik in porok sta najbrže tako zanesljivi osebi, da se o njih poštenosti nikakor ne more dvomiti, ako sta res prejela omenjeno posojilo, katero pa gotovo ni moglo biti veliko. Po zboru je ravnateljstvo pralalo dotičnega društvenika, katero posojilo je mislil s tistimi besedami, in tu se je pokazalo, da dotičnika sta sicer prosila za posojilo, a da ga nista dobila. To bo pa gotovo ravnateljstvu le v spodbudo, da bo tudi naprej kolikor mogoče pazljivo pri izposojevanju denara.

S tem je bil končan razgovor o računu za leto 1885, ki je bil enoglasno potrjen, kakor se je tudi o čistem dobičku enoglasno sklenilo. Občni zbor izrekel je zahvalo ravnatelju dr. N. Tonkliju, ki je vodil društvo, dasi se je bil meseca avgusta preselil v Tolmin, ter njegovemu bratu vitezu Tonkliju, ki je društvo brezplačno prepuščal potrebne prostore. Z druge strani se ravnatelj zopet zahvali svojim sodelovalcem.

Na to je bila volitev novega ravnateljstva in nadzorstva. Voljeni so bili enoglasno (ako izvzamem po 1 glas pri nekaterih izvoljenih) vsi lanskí gospodje a to razliko, da dr. N. Tonkli je prišel iz ravnateljstva v nadzorstvo, Fr. Erjavec pa iz nadzorstva v ravnateljstvo. Po končanem občnem zboru imela sta ravnateljstvo in nadzorstvo sejo, najprej vsako posebe, potem pa skupno. V ravnateljstvu je Frano Erjavec predsednik, monsignor Matija Kravanja

njegov namestnik, dr. Anton Gregorič denarničar, Frano Ferfila kontrolor, Ivan Berkuš tajnik. V nadzorstvu je dr. Nikolaj Tonkli predsednik, Andrej Kocijančič tajnik, odborniki pa: dr. Alekšij Rojlo, monsignor Jožef Marušič in župnik Filip Kramar. V skupni seji je bilo določeno to le: 1. od hranilnih vlog se bodo plačevale obresti tudi letos po 4% od sto; 2. od drugih posojil se bodo zahtevale obresti po 6 od sto in dosednji uradni stroški; 3. vpisnina se bo plačevala kakor do zdaj, namreč po 50 kr. od prvih štirih deležev. Uradni dnevi ostanejo dosednji: v nedeljo, ponedeljek in četrtek od 11. do 12. ure predpoludne v pisarni dr. viteza Tonklija.

Društvenike posojilnične opozarjamo, naj pridejo o priliki po svojo dividendo ali pa naj nasnanijo, da se jim vpiše kot hranilna vloga, ako imajo knjižico ali če si jo želijo oskrbeti, ker od deležnin ali dividend se ne plačujejo obresti, ampak leži denar mrtev v denarnici. Obresti od hranilnih vlog se pa vsako leto s koncem decembra prištejejo glavnici, ako kdo ne pride po nje.

Veseli dosednji napredek, počteno delovanje, solidna podlaga in imena gospodov, ki so v ravnateljstvu in v nadzorstvu, jamčijo nam še boljše prihodnost v denarnem osiru. Zavod, ki se počasi pa trdno razvija, zasluži, da mu rojaki upajo, da mu izročijo v oskrbovanje to, česar nočejo imeti v škričnji ali s čemer si nočejo sami glave beliti. Prepričani naj bodo, da posojilnica bo bolj vestno ravnala z njih denarom nego bi bil njen, in da ob enem rešijo marsikoga, da ne pride oderuhom v pest, ali da se jih reši, ako so ga dobili v svoje kremplje. A še bolje bi bilo, ako bi rojaki kot društveniki pristopili z večjim ali manjšim številom deležev k društvu ter sami pomagali, da bi se denar izposojeval najpotrebnejšim, najzanesljivim, najpoštenejšim in najbolj stiskanim.

Rojaki, skušajte, in videli boste, da pojde hitreje in krepkeje nego je šlo do zdaj. Posojilnica mora biti s časom denarna moč, ki nas bo varovala tujega pogubljevega upliva.

Dopisi.

V Gorici, 8. aprila. — „Slov. bralno in podporno društvo“ imelo je preteklo nedeljo zopet domačo zabavo. Pritlična dvorana v Marsinjevi gostilni ni bila sicer natlačena, kakor pri prvi zabavi, ali ve-

nih vrat do mosta**). Večina pisateljev misli, da se ima ta most iskati na Soči pri Majnici. Nadpisani kamen imenuje to cesto „via gemina“. Zato so nekateri tega mnenja, da se je vsa cesta po vipavski dolini in čez Hrušico s tem imenom nazivala**).

Ali bodi temu kakor koli, to je gotovo, da je vipavska cesta šla iz Akvileje v ravni črti proti Villi Vicentini, proti S. Nicolò, Rudi, Vilessu, Gradišču in Majnici. Ob tej črti našlo se je premnogo nadpisanih kamnov, rimskih denarjev, opek z nadpisi, lepoticja iz grobov, temeljnih zidov, in še celo mozaikov ter mramornih plošč. To nam priča, da so morale ob tej cesti stati tudi palače in letni dvorci. Že dr. Kandler je bil našel sledove rimske ceste in jednega mosta pri Monasteru. Ostanke te ceste med Monasterom in Villo Vicentino imenuje ljudstvo „la petrata“ (ker je bila s kamenjem potlakana), ali pa tudi „levata“ (ker je bila uzvišena nad bližnjim poljem). Od tod ima S. Nicolò svoj pridevek „di Levada“ (tudi „della Commenda“, ker je bil lastnina Jovanitov).

V naših dnevih koplje se zopet ob tej cesti. L. 1883 in 1884 izkopal je g. Josip Urbanetti iz Akvileje veliko število sarkofagov z nadpisi na mestu, ki se imenuje Colombara (jeden kilometer od Mo-

*) Primeri: Czörnig, Görz-Gradišca. pg. 162 in 169 o parka.

**) Archeografo triestino, sv. X. str. 393.

nastera naprej). Tu so našli na zapadni strani ceste štiri vrste sarkofagov, ki ležijo jedna za drugo od severa proti jugu. Nadpisi na njih so vsi ali iz poslednjih časov republike, ali pa iz prve dobe cesarstva. V sarkofagih so se našli denarji in mnogo lepoticje z bronza, srebra, stekla in še slonove kosti**).

Pri Vilessu šla je rimska cesta malo bolj na iztoku od sedanje, mimo pokopališča in cerkvice sv. Mihela. Pri tej cerkvi izkopujejo kmetje pogostoma na svojih poljih rimske grobe, kose od mramora, čila od mozaika, denar in drugo lepoticje. Posebno bogat zaklad odkrili so l. 1842 ne daleč od Soče in še l. febr. 1880 našli so v nekeji njivi blizu Soče 52 grških in rimskih novcev. Sedanja cesta iz Vilessa v Gradišče bila je izpeljana še le pod francosko vladu.

Blizu Gradišča in naprej proti Majnici razdrila je Soča v svojih strašnih poplavih l. 1490 in 1667 vsako sled rimske ceste, tako da se njen tir ne da več določiti. Pri Majnici pa je stal most še do l. 1263, ko ga je dal prodreti patrijarh Gregor iz Montelonga, vračajoč se od brezuspešnega obleganja Gorice. Vendar se zdi, da takrat most ni bil popolnoma razrušen, ali pa da so ga pozneje zopet popravili, ker beremo, da so Benediktini ta most l. 1431 zopet podrl in popolnoma razrušili, da bi ne mogli Turki čez Sočo v furlansko nižino.

Na tej črti od Akvileje do Sočinega mosta stali

*) Archeografo triestino, sv. XI. str. 299.

selje bilo je vendar nekaljeno in zabava jako živahna, tako da je trpela skoro do 11. ure v noč. Krasno pomladno vreme izvabilo je bilo mnogo njih, da so šli popoldne na prosto, kjer so ostali do 7., 8. ure; potem pa ko so prišli domov in so povečerjali, jih ni več veselilo iti še v podporno društvo. Pri vsem tem udeležilo se je zabave v vsem skupaj nad 60 oseb. Društveni domači pevci, katerim so se bili pridružili nekateri iz St. Petra in iz Solkana, so prav lepo prepevali ter razveseljevali navzoče tovariše in goste. Hvala jim prearhna.

Društveni predsednik dr. Gregorčič imel je poudčen govor o pravi omiki. Razložil je, da prava omika ne obstoji v tem, da kdo govori kak poseben jezik ali da se zna lepo na sunaj viti in vesti, ampak v tem, da ima razvit um in pobožno srce, s katerima se potem mora ujemati vse notranje in zunanje človeško življenje. Vpletal je vmes raznih opomb in vzgledov, ki so delali govor bolj umljiv in prijeten. Burno ploskanje od vseh strani bilo mu je v pohvalo po končanem govoru. Podpredsednik Julij pl. Kleinmayr opozoril je v kratkih besedah, da podporno društvo širi omiko med narodom, ter je napil društvu in njegovemu predsedniku. Anton mejni grof Obizai nadaljuje predsednikov govor ter opominja društvenike, naj bodo vedno vneti za pravo omiko ter naj se poslužujejo omikalnih sredstev, katera jim društvo ponuja. Splošno odobravanje sledilo je besedam, ki so bile govorjene z velikim navdušenjem.

Pevci so nadaljevali svoje krasne pesmi in vmes se je vsakdo razgovarjal s svojimi bližnjimi sosedi. Slednjič pride srečkanje na vrsto, ki je vzbudilo mnogo smeha in veselja. Zadnji izmed peterih dobitkov bila je okovana palica, katero je srečni dobitkar dal dražiti društvu v korist, kar je vzbudilo veliko dobre volje. Poseben dar g. Vikt. Dolenc iz Trsta donesle je društvu 2 g. 50. kr. Po daljšem popevanju in prijetnem zabavljanju bilo je treba oditi, a vsekakor je odšel vselega srca, kajti večer je bil v resnici lep, za kar gre hvala navzočim društvnikom in gostom (z družinami) ter gospodom pevcem in govornikom.

Iz melških hribov, 30. marca. — Vem, draga „Soča“, da kaj rada sprejemaš v svoje predale, novice iz mile, naše ožje domovine. Le škoda, da v sedanjih časih, polnih zmešnjav in težav, bed in nezgod, imaš malo kaj ugodnega sporočiti zvestim svojim bralcem. Če dalje bolj redke namreč postajajo tiste srečne občine, srenje in vasi, katerim ne bi trebalo imeti več ali manj črnih listov v svoji „kroniki“ ali zgodovini, kamor gre beležiti nesrečne dogodke.

Tak nesrečen dogodek naj ti sedaj objavim iz naših melških hribov. Na Temljunah, gorski vasi v knežki občini melške župnije, je živel postaran fant imenom Matija Šorli. Zadnje čase se ga je polastila neka otožnost na duhu. Nekteri hočejo vedeti, da ni vse prav stalo v njegovih možganih. Vzrok te duševne zmoti, pravijo, bi bil ta, da je pri necem pustnem plesu vročo glavo potapljaval v mrzlo vodo. Vseled te neprevidnosti je dobil omotico v glavo. Če je to res, imeli bi zopet nov dekaz, kako kisel sad obraja ples. Imeli bi zopet eno novejših žrtev te za dušo in telo pogubne ljudske veselice, ki se menda odtod tako imenuje, ker se je zakleti sovražnik prave ljudske sreče narbolj veselil.

Naj bo že temu, kakor hoče, toliko je gotovo, da omenjeni fant je prihajal vedno bolj otožen, da se je nameraval celo usmrtiti v napadih svoje duševne bolezni. Večkrat se je ustil mej domačini in mej sosedi, da se obesi. Enkrat je to že poskusil, a k sreči so ga nekteri rešili. Misli bi bilo pač, da se vsaj drugi ljudje sedaj spametujejo mesto tega nesrečnega ter da bojo s podvojeno skrbljivostjo in previdnostjo čuli nad njim. A žalibog temu ni bilo

tako. Domači ljudje, in osebito ona dva tamošnja srenjska odbornika, ki se toliko ponašata s svojo veljavo in modrostjo, bi bili imeli tega človeka prej ko mogoče spraviti v bolnišnico, kadar so videli, kako z njim stoji. Za stroške se jim ni bilo bati, saj oni človek ni bil brez denara, kolikor se čuje. Toda mislili so, da ga znajo sami bolje obvarovati, dasi niso imeli niti časa dovolj skrbeti za to. Kako to? Preveč imajo namreč opraviti z necim pokopališčem, ki ga delajo na svojo roko in sicer na vse sile in pretege vkljub župnikovemu oporekanju in škofjski prepovedi. V to svrhu nagromadili so toliko kamenja, kakor da bi imeli zidati babilonski stolp v novi zavezi. Hiteli so pa z delom na zvišeno povelje svojih odbornikov tako, kakor da bi se jim mudilo pripraviti primeren prostor za zadnji počitek onemu smrtnemu kandidatu. Ali temu se ni zljubilo čakati, da bi bilo vsaj ugotovljeno to čudno pokopališče. Tako se je žalibog zgodilo, da so ga našli dne 23. t. m. na podu obešenega — mrtvega.

Žalostni dogodek se je sicer naznanil politični oblasti; toda ni se ji zdelo potrebno, potem komisije raziskavati duševni stan samomorilcev. Vse, kar se je ukrenilo, je bilo, da se je naročilo slavni žendarmiji na Grahovem, podati se na kraj nesreče ter prepričati se, da je onemrečeni res žrtva svoje in ne ktere druge zlobne roke. Ali komisije in bolj natančne preiskave bi bilo treba, da bi se bil določil način pogreba. Sprichti bi se bilo moralo, je li bil samomorilec v taceem duševnem stanu, ki bi ga saj nekaj izgovarjal glede nesrečnega čina ter bi mu omogočil cerkveni pogreb. Tako je pa pri neodstranjenem dvomu cerkvena postava ostala v svoji moči, ki v enacih slučajih odreja dobroto cerkvenega pogreba taceim nesrečnejšem. Čudo le, da g. zdravnik, ki se tako rad povsod utika, ni maral se potruditi semkaj Temljanom na ljubo, da bi bil umrlemu priiskrbel prvi prostor na onem novem pokopališču, ki jim ga je on sam na Kneži odločil in odmeril. Vsaj so si Temljani za to njegovo pokopališče do sedaj pridobili največje zasluge s tem, da so ga delali z verno udanim srcem nasproti cerkveni prepovedi. Lahko je tudi umeti, da pri taki gorečnosti niso utegnili zabraniti omenjene nesreče, da bi bili vestno pazili na reveža, kiga imajo nekteri več ali manj na svoji vesti. Tako so si utrgali po svoji upornosti prvo žalostno cvetko „spomenučico“ za svoj novi miro- ali prav za prav prepričeval, ki se dela brez blagoslova iz nebes, ker zoper dovoljenje od strani cerkvene oblasti!

Politični razgled.

V državnem zboru se je ves čiharni pretekli teden razpravljaval proračun ministerstva za uk in bogočastje. Izmej naših poslancev govorila sta Šuklje in Vitezjič ter izraževala naše zahteve glede šolstva. Minister Gautsch je bil tudi ta teden gostobeseden, a v svojih govorih se naših šol ni spominjal. Slovenci smo navajeni čakati in čakali bomo še. Kadar so naši ali češki poslanci zahtevali nam po zakonu zagotovljeno pravico v šolah, takrat se je minister najrajši razgovarjal z odločnimi našimi neprijatelji. Menda že ne more drugače, je pač tudi Nemec. Ker je predsednik Smolka videl, da razprava o budgetu leze počasi kakor laško olje, ukrenil je, da so tega tedna vsak dan po dve seji, zjutraj in zvečer. Zdaj se delo tudi bolj odseda in do konca tega tedna bode bržčas razprava o budgetu končana. Potem prihodnjega

vsj starinarji, trdeč da se je nahajala pri Majnici, blizu izliva Vipave v Sočo, tam kjer je še v srednjem veku držal most čez Sočo, kakor smo poprej videli. Tudi daljava tega mesta od Akvileje (14 r. milj — 217 km.) odgovarja popolnoma resnici in zato o tej postaji ne more biti nobene dvombe več.

Tudi od Sočinega mosta naprej za Vipavo pozna se na obeh mestih tir stare rimske ceste. Tako se imenuje med narodom poljska cesta od Sovodenj naravnost naprej mimo mirenškega pokopališča in naprej do mosta čez Vrtojbo se zmirom „rimska cesta“. Smer in kratkost te črte ujema se popolnoma z rimskimi načeli o zidani cesti, torej ne trebe dvomiti o resničnosti narodevega poznamenanja. Od Vrtojbe naprej proti Bukovici in Volčji dragi držala je rimska cesta ob znožji vertojbenskega hriba („Sv. Ot“), ker bliže Vipave bil je svet močvirnat in poplavljen podvržen.

Na tej črti zabeležil nam je It. Hieros. postajo Ad furnulos („pri pečen“), 23 rimskih milj (34 km.). Ta daljava strinja se popolnoma z oddaljenostjo Bukovice od Akvileje. Kakor je znano, je svet okolo Bukovice ilnat in pečenje opeke je ta že od starodavnih časov v navadi. Ker se torej ujema daljava se svojstvom kraja, zato je določena leža tudi tretje postaje od Akvileje naprej.

(Dalje pride.)

tedna pride na vrsto zakon o črni vojski, ker vlada na to sili. V petek 16. t. m. bode menda zadnja seja pred Veliko nočjo, potem se poslanci razidejo na počitnice, a 5. maja snidejo se zopet, da potrdé nekatere vladine zakonske predloge, zlasti zakon o zavarovanju delavcev proti boleznim in nezgodam, potem zakon o odpisavanju davka pri elementarnih nezgodah in zakon proti socializmom. Prej se je govorilo, da bodo meseca maja zborovali deželni zbori, a ti so zdaj odloženi za poznejši čas.

Pogajanja naše in ogerske državne polovice so vendar že prišla do konca in nekateri dotični zakonski predlogi predložijo se obema zbornicama hitro po Veliki noči. Katera polovica je konečno odjenjala, ne vé se še. Vtorek 6. t. m. umrl je v Zadru za pljučnico dalmatinski namestnik baron Cornaro, ki je malo pred dvema mesecema stopil na to častno mesto.

V Srbiji se je zadnji teden čudno mešalo. Kralju Milanu je te dni vladanje gotovo presedalo. Kdo bo minister predsednik? Zjutraj Garašanin, zvečer Ristič, drugo jutro spet Garašanin, o poludne Ristič, v mraku Garašanin in tako naprej. Zadnjič smo poročali, da je Ristič stopil na krmilo in tako je tudi bilo, ministerstvo je bilo že sestavljeno in je 2. t. m. tudi že stopilo pred kralja, izvzemši vojnega ministra Miškoviča, a par ur pozneje je bil potisnen na stran. Kaj je bil vzrok, ne vé se. Nekateri pravijo, da je Miškovič zahteval prevelik vojni budget, kateri mu Ristič ni dovolil, drugi pa menijo, da avstrijskemu poslaniku Kevenhüllerju Ristič ni bil po volji in da je delal proti njemu. Skupščina je razpuščena, nove volitve so razpisane na 8. maja.

V Carigradu so se 6. t. m. sešli zastopniki velevlasti v konferenco ter so v pray kratki seji potrdili in podpisali predlog Rusije, da se knez bolgarski na pet let imenuje guvernerjem Vzhodnje Rumelije in da ga po preteku tega časa zopet morajo v tej časti potrditi velevlasti. Knez Aleksander se pa temu odločno upira, in ruski listi zagotavljajo, da namerava proglasiti se bolgarskim kraljem, ker je Turčija odstopila od dogovora sklenenega z Bolgarijo. Ako bi se to zgodilo, potem misli Rusija, da bi velevlasti pognale Aleksandra, ako bi se pa upognil konferenciji, proglasil bi bolg. narod svojo neodvisnost in zapodil Aleksandra.

Na Grškem se mora te dni odločiti na jedno ali drugo stran, za vojno ali za mir. Poslanci v Carigradu poslali so po konferenci skupno pismo Grški in jo pozvali resno, da odjenja, kar bržčas tudi stori.

V Belgiji so se delavci pomirili. Z večine so spet pri delu, razen tistih, ki so delali v razrušenih in pogorelih tovarnah, neki da je teh še blizu 15.000. Sodišča imajo zdaj mnogo dela, ker imajo soditi razgrajajočim delavcem.

Gladstone je svoje načrte glede Irske moral bistveno izpremeniti, ker sicer bi se mu bilo vse ministerstvo razpršilo in ostal bi bil sam.

V Italiji širi se zlasti v Pijemontu socialistično gibanje. Srce jim daje posebno to, da so nedavno v Padovi oprostili v veliki pravdi vseh 117 zatoženih kmetov, ki so lani razsajali okolo Padove in napravili mnogo škode.

Domače in razne vesti.

Pogreb grofinje Chambordove bil je preteklo soboto sijajen, kakor smo uže naprej povedali. Pred 7. uro zjutra začeli so se zbirati razni uradi, društva in občinstvo. Ob 7^{1/2} šel je nadškof z mnogoštevilno duhovščino v palačo grofa Lanthierija po truplo, katero so peljali 3 pari belih črno prepreženih konj. Pred mrtvaškim vozom šel je služabnik na belem nepokritem konji, za spremstvom pa drug voz poln krasnih vencev. Za krsto stopal je nadvojvoda Franc Ferdinand, za njim Don Carlos, potem Arnulf bavarski, Robert vojvoda Parmski in drugi zastopniki knežjih hiš. Sledila je gospoda francoska, tržaški namestnik, vojaštvo ter razni uradi in zastopstva. Mrtvaški oder v cerkvi imel je 114 prižganih sveč; črno mašo pel je knez in nadškof. Po končanih molitvah ob 9^{1/2} pomikal se je spreved iz prvostolne cerkve skoz mesto na Kostanjevico. Povsod je bilo prepolno ljudstva, ki je gledalo, posebno na Travnika. Veto-

sta po naših virih (It. Hierosol. in T. Peutg.) dve postaji, t. j. Ad undecimum in Pons Sontii. Daljava prve od Akvileje je iznašala 11 rimskih milj (163 km.), torej blizu toliko, kolikor je Gradišče oddaljeno od Akvileje, namreč 17 km. Starejši zgodovinarji iskali so postajo „Ad undecimum“ v Gradišči*). Katanosich, Orbis antiquus, Budae 1824. Čeravno je ime tega kraja čisto slovensko in je torej sedanje Gradišče navstalo šele po prihodu Slovencev, vendar že to ime samo priča, da so Slovenci na tem mestu našli kako rimske zidane, trdnjavi podobne. Starinarji so namreč dokazali, da so Slovenci od svojem prihodu vsako staro naselbino ali njeno razvalino krstili z imenom gradišče. In zares trdi Rith de Colomberg*), da je že od starodavnih časov stala trdnjavnica na holmcu blizu Gradišča, katerega so pozneje razkopali in napravili na njegovem mestu trg „Mercaduz“. Ker se o tem ujema tudi daljava postaje „Ad undecimum“ od Akvileje, zato lahko z mirno vestjo trdimo, da se je ta postaja nahajala pri današnjem Gradišči. (Nekateri iščejo to postajo pri Ronkah**), ali za to nimajo nobenega dokaza razen enakosti daljave od Akvileje).

O leži postaje „Pons Sontii“, jedini so malo ne

*) Prim: Clucrius, Germania, Italia, Sicilia antiqua; **) Geschichte des zweiten Venezianischen Krieges.

**) Archeographo triestino, sv. X. str. 387.

rani, gasilci, vojaki, žandarji vzdrževali so red od cerkve celo na Kostanjevico, razpostavljeni na levi in desni povsod, koder je šel sprevod. Ob 10¹/₄ došel je sprevod na Kostanjevico in v ob 10³/₄ bilo je vse končano. Grofinja počiva zraven svojega moža pod velikim altarjem na listni strani; grof je v sredi med svojo ženo in svojo sestro. Na evangelijski strani nasproti grofu Chanbordu leži Karol X med svojim sinom in sinaho. Tu bodo počivali, dokler jih trombe glas ne obudi k novemu življenju. — Tujcev bilo je tisti dan mnogo v Gorici, posebno iz Furlanije. Visoki zastopniki, francoska in italijanska gospoda, odšli so že vsi iz Gorice, jako zadovoljni, da sta mesto in okolica pri tej priliki pokazala tako spoštovanje in hvaležnost do ranjke grofinje.

Študentovska kuhinja. Darovali so družbi sv. Vincencija v ta namen: Mons. G. 1 gl.; vikar Karol Čigon 2 gl.; Neimenovan dekan 3 gl.; Matth. VI. 2-4. 1 gl.; Major Sočebanski 3 gl.; Vesela družba Slovencev 3 gl. Preserčno hvalo! Ob enem naznanjamo, da je po nagli smrti prevz. nadvojvodinje Avstrijske, preblage vdove grofinje Chambord-ove našo družbo hud vdarec zadel. Poklonila je leto za letom za raz. ustanove naše družbe zdatni dar 200 gl. Za tekoče leto bomo uže britko čutili prerano zgubo ove velike dobrotelnice, koja v večni blag spomin priporoča: odbor.

Goriška čitalnica ne bo imela veselice 10. t. m., katero smo napovedali v zadnjem listu, radi nepravidenih ovir se strani gospodov sodelovalcev, ref. pevskega zbora. Žal, da moramo podreti ono veselje, katero so vzbujala to zimo dotična naznanila v naših čitateljih in v čitalniških ljudih. Videli smo ginjavati nemško glediško društvo, gledali smo, ko so odhajali italijanski glediški igralci, zdaj je prišla vrsta na nas. A nadajamo se, da ovire so le začasne ter da po Veliki noči nam pevci zopet dovolijo, poslušati njih prijetne glase. To, menimo, je splošna želja, vredna, da bi se izpolnila.

Delalsko podporno društvo v Trstu vabi svoje društvenike k običnemu zboru, ki bo 11. aprila o 5. uri zvečer. Vabilu pridjano je poročilo o društvenem delovanju leta 1885 in račun za imenovano leto. Vse to napolnjuje kužijico, 28 strani v veliki osmerki debelo. Dohodkov imelo je društvo 19.475 gl. 38 kr. S koncem decembra 1885 ostalo je kot saldo gotovine 6.580 gl. 67 kr. Društveno premoženje znaša v okroglem številu 16.000 gl. Lepi uspehi v malih letih. Tako naprej!

Duhovske zadeve. Umril je 30. marca Feliks Bennati, župnik v Villi Vicentini, vnet duhovnik, ki je tudi z mnogimi spisi zagovarjal pravice katoliške cerkve in je bil vsled tega pohvaljen od Pija IX. Pokopal ga je z drugimi duhovni najljubši prijatelj Frid. Menegazzi, župnik v Trstu. N. v. m. p. — Č. g. Karol Baubela, vikar v tukajšnji prvostolnici cerkvi, napravil je 7. t. m. na graškem vseučilišču strogi izpit iz morale in pastirstva. Čestitamo.

Imenovanja. Državni pravdnik v Gorici Evgen Tadei imenovan je državnim pravdnikom v Trstu. Na njegovo mesto pride Frano Canevari, do sedaj namestnik državnega pravdnika v Trstu.

Dr. Herman Zschokke, lanski rector magnificus dunajskega vseučilišča in letošnji prorektor, profesor bogoslovja na dunajski bogoslovski fakultati, biva uže nekaj dnij v Gorici iz zdravstvenih oziror. Spremil ga je v Gorico ljubljanski kanonik dr. Kulavica, vodja ondašnjega semenišča, bivši vodja v Avgustineji in osebni prijatelj dunajskega učenjaka. Dr. Zschokke, dvorni svetovalec in rimski prelat, ima v slovetstvu jako častno ime; spisal je več bogoslovskih knjig za šolako in zasebno rabo. Mnogo je tudi potoval v Evropi in v Ameriki ter je svoja potovanja prav prijetno opisal in izdal v obširnih knjigah. Kakor drugi gosti naše podnebje jako hvali in morda spiše tudi o Gorici kako prijazno besedo. Stanuje pri mil. knezu in nadškofu.

Sodnijsko. Ajševska zadeva ne spi; meseca maja bo obravnavana proti nekaterim pričam, katere so obdolžene, da so krivo pričale. Mestni mladiči so zatožbe oproščeni. Ajševski fantje se bodo morali še zagovarjati. Iz tega je razvidno, da se bo pred okrogno sodnijo obravnavalo ne le to, kar se je godilo na Ajševici, ampak tudi to, kar se je godilo pred preiskovalnim sodnikom. Občna je radovednost, kak konec bo imela ta dolgotrajna pravda.

Razstavo cerkvene oprave priredila je tudi letošnja bratovščina vednega češčenja sv. R. T. v dvorani Matilde grofinje Coroninijeve v Rabatišči h. št. 16. Ni še devet mesecev, odkar je bila zadnja razstava, in že spet bilo je razloženo mnogo cerkvene obleke, ki se po blagu, po barvah, po kroji, po lepoti in po vsej sestavi vedno bolj bliža opravi, kakoršno zahtevajo cerkvena pravila. Vse hvalo zasluži bratovščina za to lepo prizadevanje, a še posebno hvalo gospe in gospodične voditeljice in oskrbovalke dela in razdeljevanja napravljenih rečij. Razstavljen je bil tudi najlepši plašč in en pluvijal one oprave, katero si je prikrbela velika cerkev, kakor smo o

drugi priliki poročali. Res občudovanja vredna oprava, ki bo poviševala cerkvene slavnosti in pričala o dobrem ukusu in požrtovalnem duhu, ki se nahaja v v oskrbništvu naše prvostolne cerkve. Bratovščina razstavila je tudi veliko podobo sv. Martina, katero je namalala tukajšnja društvenica in ki je namenjena za altar sv. Martina v neki cerkvi. Lepa je lokovska zastava sv. Kvirina in Ferjana. Prav lepo je ono nebo z bele svile, ki je okolo in okolo krasno vezeno; a enako lepo tudi ono zlato in rumeno za št. Tomaž. Perilo odlikuje se po dobroti blaga in ukusni napravi ter dobro dojde, komur je namenjeno. Bratovščina je tudi letos mnogo razdelila med razne cerkve, in sicer so dobile: Ajdovščina vijoličast pluvijal; Grgar, Roče, Ruda, Ravna vijoličast mašni plašč; Branica, Kožbana, Log, Flumičel, Dornberg, Muscoli bel mašni plašč (Muscoli tudi malo nebo za prevodovanje); Ravne, Gorenja Tribuša, Livek, Vojštica, misijonarji rudeč plašč; Scedovacca in Rifemborg rudeče dalmatike; Lokavec črn plašč; Strmec zelen plašč; Stržišče vel obramni in mašno srajco; št. Tomaž nebo (doplačal 100 gl.); Sv. Duha v Rifemborgu, Ponikve, št. Maver, Dolenja, Pečine mašno srajco; št. Ferjan roket in dvojno štolo; št. Stanjel roket; Srednje perilo, burso in dv. štolo; Šempas dv. štolo; Šebrelje, Cerkno, Batuje perilo (zadnje tudi popravljen m. plašč); Idrija na Bači perilo, prte za altar; Volče prte za altar; Banjšice, Vertobja, Podmelec, Kamno blazine za altar; Otalež burso za prevodovanje; Temnica črno štolo, bel pas; št. Viška gora 8 palm. — Društveni dohodki so znašali v tem letu 1758 gl. 05 kr., stroški 1553 gl. 33 kr., tako da ostaja znesek 204 gl. 72 kr.

Iz št. Ferjana, 1. aprila. XII izkaz radodarnih doneskov za društveno zastavo. Dr. Frano Sedej 1 gl.; Jožef Golob v Podgori 1 gl.; Jožef Lorenc v Cerovem 1 gl.; Miha Škorjanec posestnik v št. Ferjanu 2 gl.; Jožef Škorjanec, št. Ferj. 1 gl.; s prejšnjimi 115 gl. 80 kr. skupej 121 gl. 80 kr. Preserčno hvalo izreka odbor vsem, ki so kaj darovali; ob enem pa uljudno prosi, naj bi se požuril, kdor želi še kaj darovati, kajti zastava bode gotova še ta mesec. Odbor.

Na Temljinah napravljajo novo pokopališče, katero je odločil in izmeril o. k. okrajni zdravnik dr. Tamaro, proti prepovedi cerkvene oblasti, kakor pripoveduje današnji dopis iz melških hribov. Zdi se nam, da razpor med duhovsko in svetno oblastjo ne upliva dobro na avstrijske državljane ter da ne bo imel dobrih nasledkov, zato nujno priporočamo v. leslavnemu o. k. namestništvu v Trstu, naj preišče, ali je bilo pospeševanje omenjenega zidanja od strani svetne oblasti neobhodno potrebno in ali se ni bati večjega zla iz razpora nego koristi iz novega pokopališča, ako se bo dalje zidalo. Ob enem prosimo, naj se poizve, zakaj ni preiskala sodnijska komisija samomorilca, kakor je sploh navada vsled postavne določbe, kajti Temlinski slučaj je v o. k. okrajnem glavarstvu Tolminkem že drugi leto, da se je samomorilec pokopal, ne da bi ga bila prej komisija pregledala, če tudi je bil v obeh slučajih samomor naznanjen pristojni oblasti.

Zlata prostost nima mesta na svetu, vse jo preganja in mori. Mnogi naši mladiči kolovratili so na visokih kolesih po mestu, da je bilo lepo videti — od daleč. A tu pride mestno starešinstvo in prepove to kratkočasje iz oziror na javno varnost in promet, odločivši mu poseben prostor na senenem trgu. Neusmiljena usoda, ki je tako sovražna prostemu gibanju! Taka avtonomija in pa nič; če mora mladenič, ki šteje 20—25 let, biti pokoren kakor deček, ki nosi v šolo abecednik. Res, ni več veselja na svetu.

Veliko sleparijo zasledili so zopet v Trstu, kjer se je mestni denarničar sam ovadil sodniji, da je izneveril mestni denar. Sodnija preiskala je denarnico in našla že prvi večer, da manjka 35.000 gl. Denarničarja so zaprli; levičarji so pa jako poparjeni, ker je to že tretje veliko sleparstvo njih pristašev, ki je prišlo v kratkem času na dan.

Poziv slovenskim pisateljem. Odbor „Matice Slovenske“ se obrača do vseh rodoljubnih pisateljev slovenskih z iskreno prošnjo, da bi čim preje tem bolj poslali kaj primernih doneskov za letošnji „Letopis“. Kakor lani, se bodo sprejemali tudi letošnji samoizvirno znanstveni in znanstvenopoučni spisi iz raznovrstnih strok človeškega znanja; vendar je želeli, da bi č. g. pisatelji svojim razpravam izbrali take predmete, ki ugejajo potrebam naroda slovenskega ter zaradi svoje splošne zanimljivosti prijaajo večini matičnih društvenikov. Rokopisi naj se pošiljajo najpozneje do 15. maja 1886. leta predsedništvu Matice Slovenske v Ljubljani. Po pravilih določena nagrada v „Letopis“ sprejetim spisom se bode izplačevala, kadar bode knjiga dotiskana.

Listnica upravnistva. Gosp. Ant. Lok. v Ajd.: Vašo zadnjo pošiljatev v pismu smo dobili in zabeležili; pošiljatev z 10. marca t. l. pa nismo dobili; prašali smo na tukajšnji pošti, ali je došel omenjeni znesek; reklo se nam je, da ne. Pomota mora biti torej na Vaši pošti; vrnemo Vam poštno-prejemni list, da o tem doma popražate.

Pri J. Kraju, založniku v Novomestu je prišla na svetlo knjižica: **Delavski prijatelj.** Nauki, ki so delavcem v sedanji dobi posebno potrebni. Spisal France Podgornik. Cena 20 kr. Dobiva se pri založniku in po vseh knjigarnah.

V pisarni Seitz-eve tiskarne nasproti semenišču v Gorici prodaja se po znižani ceni — za 1 gl. 30 kr.

VELIKI TEDEN

IN

VELIKA NOČ,

spisal profesor Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje. Kdor pa denar uže z naročilom vred pošlje, naj pridene še 10 kr. za vozni list.

Sejem v Tominu

za živino, poljske pridelke, gospodarsko in kmetijsko orodje, štacunsko blago itd. bode letos, ker pade sv. Jurij 23. aprila ravno na veliki petek,

veliki ponedeljek 19 aprila.

Županstvo v Tominu, 5. aprila 1886.

DEVETAK.

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža, na velikem mestnem trgu v Ljubljani

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijacejske kapljice

za želodec,



MARIA-ZELLER
STROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodci in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje sile pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, slatenec, bljuvanje, glavobol, krč v želodci, bitje sroa, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper slato šilo.

SVARILO! Se jednokrat nam je omeniti, da so te kapljice izpostavljene velikemu ponarejanju. Mnogo ljudi je, ki ne znajo pripravljati teh kapljic in pod imenom „Marijacejske kapljice“ razpečavajo slodnje kot ponarejene kapljice mej nevednim ljudstvom. Te kapljice zaradi svoje brezspesnosti neso prave „Marijacejske želodčne kapljice“. Kdor torej želi pravih „Marijacejskih želodčnih kapljic“, pazi naj pri kupovanju vedno na gorenjo podobo Matere božje, ki je za varstveno znamko postavno zajamčena in mora biti na vsaki steklenici.

Dobivajo se v lekarni Trnkoczy zraven rotovža v Ljubljani, so najboljšje in, kakor mnoga zahvalna pisma potrjujejo, najkakovnejše in prospešnejše kapljice zoper vse želodčne bolezni in njih posledke.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Razpošilja se s pošto najmenj jeden tucat steklenic. Naslov: Lekarna Trnkoczy v Ljubljani.

Želodčne bolezni

hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila. Velji del onih kapljic, izlučkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo obštrnu z visoko letičimi besedami, ni drugega ko prevara, pogosto še škodljiva. Samo Jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepečajoče moči kineškega rabarbara, korenike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gnjusu, riganju, zabasanju, hemoroidalnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici. V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palla.

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraji se s tem razpisujete službi učitelja-voditelja enorazrednic v St. Petru in na Banjšicah.

Dohodki obeh služeb so 3. plačilne vrste poleg dež. š. postav 10. marca 1870. in 4. marca 1879.

Prejajo s postavnimi spričevali sposobnosti in za zvanje tudi s spričevalom c. k. okrajnega zdravnika je vložiti do 15. maja t. l. sem-le po predstavljenih oblastnostih.

C. K. OKRAJNI Š. SVET V GORICI,
27. marca 1886.

Objava.**Jako važno za vsako družino!**

Velikansko zalogo jako solidne tovarne fonix-srebrnega blaga sem jako pošten kupil in jedini moram jako dobro patentovati.

jedilno orodje iz fonix-srebra

prodajati po sledečih naroc basnevitih cenah in sicer posamezne kose:

6 nožev s zanetanimi rezili	gld. 2.-
6 patentovanih ilic iz fonix-srebra s krono	1.50
6 masivnih patentovanih vilic iz fonix-srebra s krono	1.50
6 masivnih patentovanih kavinskih ilic s krono iz fonix-srebra	—65
6 finih jajčnih ilic	—45
6 prekrasnih finih jajčnih kupic	—60
1 masivno izvrstno čajno cedilico s drsalom	—50
1 masivna sajemalka za mleko	—75
1 sajemalka za juho	1.-
6 masivnih podstavkov za nože	1.25
2 jako lepa srebrnika za na mizo	1.-
1 prezentovni tanj	1.50
1 fina cukarnica in poparnica	—40
43 kosov.	Vkup gld. 13.30

To jedilno orodje vkupe 49 kosov, najedenkrat naročeno, dam samo za gld. 10.

To patentovano fonix-srebro je najboljša ponaredba srebra, ostane vedno belo, kakor pravo srebro, se ga ne loti zeleni volk, kakor drugih kovin, in je tedaj zdravju jako ugodno, zato se mora priporočati vsaki družini, lastnikom gostila in kavarn.

Za dokaz, da je moja objava resnica, zavzemem se javno, da neugajajoče blago takoj nazaj vzamem in denar povrnem. Vsakele tedaj lahko brez skrbi naroči. Pošilja se hitro proti poštenu povzetju.

Naloz: **Universal-Export-Bureau,**
S. Löw, Wien, II., Flossgasse 2.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

KROJČNICI IGNAČIJA STRINERJA,

ki je največja v Gorici

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbiri narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
" " " " " " " "	" " " " " " " "
" " " " " " " "	" " " " " " " "
Površna pomladanska obleka za gospode	" " " " " " " "
Pomladanski haki	" " " " " " " "

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tovarov po naročilu vsled mere, ki se izvede točno in hitro. Urodi se zahtevno brezplačno in prosti poštnine.

Novo došli doimani največjega kroja od 8 do 50 gl. za gospode. Saki za gospe od 4 do 15 gld.

Razpustno mijlo,

izdeluje in izdeluje

Franc Pichler,

c. k. živinski nadzdravnik v avstro-ogorski vojski, ki se je izvrstno spopelo pri vseh zunanjih hribah

konj in goved.

Opetovano odlikovano s častnimi spričevali, zahvalnimi pismi in priznanji po živinskih zdravnikih, čim-tijskih družbah in zavodih ter po mnogostevilnih posestnikih. — Dobiva se v Gorici pri: J. Cristofolletti-ji.

Na debelo.**Pozor mizarji!****M. COPPAG-EVA**

prodajalnica papirja v Gorici

prilporeča svojo veliko zalogo ures ali lepoticij, tapecerij, o' pševalnega papirja, kakor tudi zlate in srebrne podloge za mrtvaške truge po fabličnih cenah.

Prekupci dobijo poseben odbitek.

Ob enem prilporeča svojo bogato zalogo voščenih sveč po jako nizki ceni.

Na drobno.

V Semeniških ulicah 12.

V Sestelji 20.

Gosp. Fragnerju v Pragi! — Uže blizu 6 let trpel sem na želodci, da nisem mogel ni jesti in spati. Posvetoval sem se o tem s prav mnogimi zdravniki in užil preveliko zdravil pa brez uspeha. Po nasvetu tukajšnjega lekarija, gosp. Schula-e, ponuknil sem dr. Rosa-e življenski balzam. Vzel sem 5 steklenic in bolečina je popolnoma zginita, mogel sem zopet spati in jesti. Ob enem priporočil sem ta življenski balzam prav mnogim, ki so čili mrazlični, in zdravstveni uspeh bil je ta, da mrazlica je zginita. Iz tega izvira štejejo si v dolžnost, da se vam prostredno zahvalim za iznajdbo dr. Rosa-e življenskoga balzama, ter želim, da bi vsi bolniki zatekli se k temu zdravilnemu in oživljajočemu pomočku. Z odličnim spoštovanjem.

Buzen (na Ru-nuskem, 28. novembra 1880.
Jakob Mendelsohn, profesor.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni in njih nastopke.

Ohranitev zdravja odvisna je le od ohranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker to je glavni pogoj zdravja tortaleenemu in dušnemu dobremu čutu. Najbolj potrjeno DOMAČE ZDRAVILO, ki prebavljanje uredi, doseže primerno mešanje krvi, in odpravi pokvarjene nezdave krvne dele, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. ROSA-E življenski balzam.

Napravljen iz najboljših, zdravstveno najkrepkejših zdravilnih zelišč, potrjen je posebno kot gotova pomoč pri slabem prebavljanju, pri presedanju, po kilelem dišečem riganju, napenjanju, bluvanju, pri bolečinah v telesu in v želodci, želodčnem krči prenapošenju, žalodca z jedmi, zasliženju, krvnem navalu, hemerbidah, ženskah boleznih, boleznih v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled slabega prebavljanja); on oživlja prebavljanje, dala zdrave in čiste krv in bolno telo dobiva poprejšnjo moč in zdravje. Vsled te izvrstne moči postal je gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se je sploh razširil.

I steklenica 50 kr., dvojna steklenica 1 gl.

Na tisoče pohvalnih pism lahko vsak pregleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.

Svarilo! Da se izogujejo neljubim napakam, prosim vse p. n. gg. naročnike, naj zahtevajo, povsodi izrečno dr. Rosa-e življenski balzam iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi kajti opazil sem, da se naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rosa-e življenskoga balzama.

Pravi dr. Rosa-e življenski balzam

dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, v lekarni „k črnuemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 203-8. — V GORICI: G. Cristofolletti, G. B. Pontoni, R. Kärner, A. de Gironcoli lekariji. V OGLEDU: Damaso d'Elia. — V TRSTU: P. Frendlin, G. Foraboschi, J. Serravallo; Ed. de Leitenburg, G. B. Manzoni, Carl Zanetti, Ant. Sattina lekariji. — V ZAGREBU: C. Arazin, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine s materialnim blagom v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega življenskoga balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

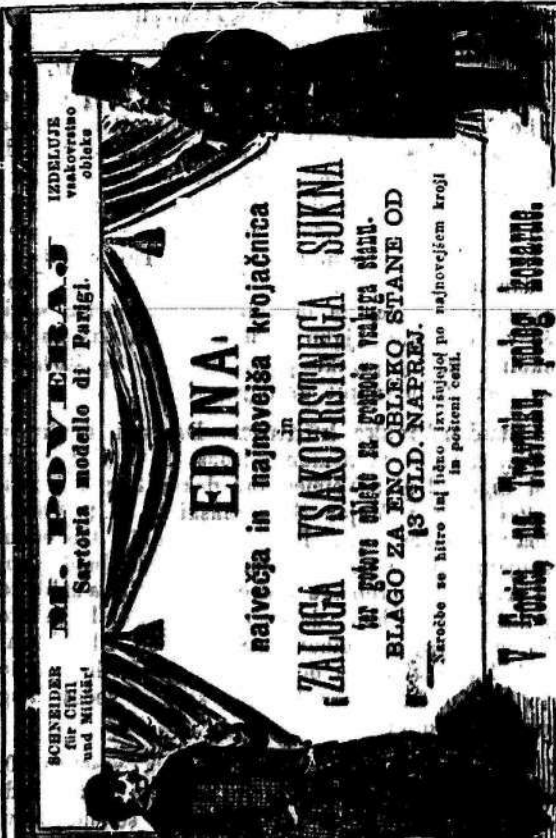
Ako se ženam prsa vname, ali strdijo, pri bu-lah vsake vrste, pri turkih gnojnih tokih, pri črvi v prstu in pri nohtanju, pri izteku, oteklinah, pri zmaščenju, pri morski [mrtvi] kosti zoper revmatične otekline in putiko, zoper kromično vnetje v kolenih, rokah, v ledji če si kdo nogo spalne, zoper kurja očesa in pozne noge, pri raskopanih rokah, zoper lišaje, zoper otekline po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo poteti. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti potem še le se mazilo na nje prilpepi.

Skatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzan za uho.

Skuženo in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano odstrani naglušnost, po njem se dobi tudi popolno uže zgabljen sluh. I sklenica 1 gl. a. v.



EDINA
največja in najnovejša krojačnica
in
ZALOGA VSAKOVRSNEGA SUKNA
in pletenih in pletenih stvari
BLAGO ZA ENO OBLEKO STANE OD
13 GLD. NAPREJ.
Suknje se hitro in lahko izvirajo po najnovejšem kroju
in pošten ceni.

IZDELUJE
MR. POVERBA
vlastno
oblast
Scherer
für Civil
und Militär
Sartoria modello di Parigi.

V Gorici, na Travnici, poleg županijskega doma.

Franca „čisti hitro in gotovo.“
profesor Karl pl. Braun na Dunaji.
Jožefa ne uzrokuje nikakih težav
profesor pl. Samberger na Dunaji.
Grenki „dela bolj uspešno, ko
druge grenke vode.“
Vrelec profesor Leidesdorf na Dunaji.

Zahteva naj se vedno in razločno: **FRANCA JOŽEFA GRENKI VRELEC.** Zaloge povsod. V Gorici: lekar gosp. Cristofolletti, Gironcoli, Pontoni in A. Seppenhofer. Razpošilja se iz Budapešte.

Oklic na častito občinstvo!

! Naznanilo!

Ker sem opustil

moji obe znani prodajalnici na Grabnu in na Štefanovem trgu ter preselil se v svojo hišo, sem v prijetnem položaju, ker mi ni treba več plačevati visoke najemnine in nimam tako velikih stroškov, kakor v mestu, blago za 50 odstotkov ceneje prodajati.

Prodajam tedaj
pristno Brnsko čisto volneno blago

za moške obleke

za pomlad in poletje

črno, rujavo, svetlosivo, temnosivo, temno, čokoladasto, melirano in v vseh modernih barvah in načinih po sledečih čudovito nizkih cenah.

Cela obleka velja iz prima blaga samo gld. 3.75,
in iz veleprima blaga „ 4.75.

Blago je čisto volno in je najmanj dvakrat toliko vredno.

Tako blago je posebno primerno za površne suknje, za moške in ženske dežne plašče, za suknene obleke, za ponočne suknje itd.

Poleg tega imam na prodaj iz neke konkurzne mase še nekaj tisoč kosov

pristnega Brnskoga grebenastega sukna
za moške obleke iz

čiste ovčje volne

po najnovejših vzorcih, ravno tako v temnejših kakor v svetlejših barvah. To blago je prej veljalo v tovarni gld. 15, sedaj ga pa prodajam samo po gld. 8.75 za celo obleko.

Blaga je dovolj za suknjo, hlače in telovnik celo za največjega in najmočnejšega moža.

Naj vsakdo naroči v svojem interesu, kajti dobiček ima tako samo kupec, ker tovarnar zgubi jako veliko pri tem blagu.

Izjava: Ker manjka časa, se izjavi nikakor ne morejo poslati. Javno, pa izjavim, da denar povrnemo, ako bi blago ne ugajalo, tedaj lahko vsak brez risike naroči.

Hkratu je še prodati več tisoč popolnih plaidov

po gld. 3.50 prima in po gld. 5.50 veleprima kos v sivi, sivomelirani in v vseh modnih barvah. Ti popolni plaidi so mej brati dvakrat toliko vredni, o čemer se vsak kupec prepriča. — Ti plaidi so neizrečeno veliki, visoki in debeli, tedaj nepokončljivi.

Pošilja se proti denar ali proti povzetju.

Naslov: **Exportwaarenhaus „Zür Austria“**
Wien, Oper-Übungs, Mariengasse 31, v svojej hiši.